

1905-04-12

AFSENDER

Max Kiessling

MODTAGER

Anne Marie Carl-Nielsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Tysk

TRANSSKRIFTION

Berlin d. 12. April 1905

W. Behrenstr. 70.

Indlagt en lille seddel. På den ene side står der:

Sie haben mir 303 francs ausgehändigt.

Den Rest von 67 fr: erlaube ich mir, umgehend zu senden, bitte die Verzögerung zu entschuldigen u. danke Ihnen viele, viele Mal.

På den anden side:

21 ..

Patras – Brindisi 1,90

Barke in Patras}

21 Drachmen

(25 Drachmen = 20 fr) 7,00

236,40

Oversættelse:

Berlin d. 12. April 1905

W. Behrenstr. 70.

Jeg burde for længst have skrevet til Dem, kære, nådige frue. Jeg har hele tiden udsat det, fordi jeg i al den sorg og det store kaos i de første dage efter min hjemkomst kun havde kunnet afsætte et par urolige minutter til Dem; det var for lidt for Dem, som jeg tænkte så meget på, og som jeg på en mærkelig måde længtes stærkt efter at kunne sludre med i en stille time.

Jeg kunne stille mange spørgsmål om, hvordan det kunne ske for mig i de ganske få dage, vi var sammen, at mit ellers så lukkede hjerte nu føler sig så fortroligt med Dem, slår så varmt og åbent imod Dem, som om jeg havde kendt Dem i lang, lang tid. Det er jo så mærkeligt, at vi i månedsvis har boet i samme by, nogle gange har set hinanden, men aldrig har talt sammen, og netop i det sidste øjeblik, hvor pludselige begivenheder som for mig river Dem ud af Athen og uventet tvinger Dem til en hastig hjemrejse, mødes vi endnu en gang og skilles derefter som venner. Men jeg vil ikke gruble over, hvordan det er kommet så vidt; jeg vil tage Deres venskab imod som en kær, kær gæstegave, som Athena efter mange triste og tunge tider har givet den vildfarne Odysseus med hjem, så // de lange, lange hellenske dage med deres mange dissonanser kan klinge ud for mig med en helt fyldig og smuk akkord.

Må jeg i disse første linjer tilbageholdende og åbent fortælle Dem, hvor ofte og gerne mine tanker og følelser søger hen til den kære, venlige rejseledsager; hvordan en helt særlig glæde hemmeligt og blidt glider

over min sjæl, når jeg tænker tilbage på Deres varme, hjertelige medfølelse? De aner jo ikke, hvor meget jeg skylder hende; hvor let og roligt overgangen til en ny fase i mit liv dermed er blevet for mig, og at det først er takket være Dem, at jeg kan tænke tilbage på dagene i Athen uden bitterhed. Kære fru, jeg takker Dem, takker Dem fra det dybeste af mit hjerte. Må De altid tænke så godt og kærligt om mig og kunne tænke sådan, som i de rejse-dage, der er fløjet forbi. Og De tillader mig vel at skrive til Dem fra tid til anden, at åbne mit hjerte for Dem og fortælle Dem, hvordan jeg efter disse lange vandringer igen finder min plads i det fastboende liv i vores hyperboreiske land, og om nogle af frugterne langsomt modnes for mig. Men jeg ønsker Dem, at der altid må forblive et strejf af den oldgræske ånd i Deres kunstnersjæl, og at De også i Vesten skaber og skænker os en rigdom af smukke og varige værker. Hvis De blot vidste, hvor meget jeg længes efter at få lov til at se rigtig mange af de ting, der er skabt af Deres hænder og besjælet af Deres ånd. Så tager jeg af og til de // blade, som De har skænket mig, og som ligger på mit skrivebord, i hånden og søger i dem efter, hvad De mener, ønsker, stræber efter, hvordan De er. Selvom jeg i så mange ting tænker helt anderledes end De, fornemmer og aner jeg alligevel det ægte kunstnerskab deri og mener, at De en dag vil, ja, må, lykkes med et helt stort værk, en virkelig bedrift. Denne lille stær, hvorfra dit barns ansigt og dermed lidt af dine egne træk blæser mig i møde, er min stadige glæde, men det, du kan, kommer alligevel mere alvorligt og storslået til udtryk i Kristus-reliefferne, hvis monumentale enkelhed og stærke inderlighed vedvarende – jeg må gentage det – minder mig om Giotto. En anden gang vil jeg dog også beskrive de forskelle, som jeg ser dem.

I dag må jeg dog stadig fortælle Dem lidt om mig selv. Jeg fandt min far i en ubeskrivelig, hjerteskræende og sørgelig tilstand, men den syges sejlivede natur vil ikke give efter og overvinder måske endnu et stykke tid den endelige ende. Jeg kunne derfor snart rejse videre hertil til Berlin, hvor professor Sieglin insisterede på at se mig. Jeg fortalte Dem om tilsyneladende uoverensstemmelser mellem ham og mig; de var allerede udlignet, før jeg kom, og derfor bliver jeg modtaget med den gamle hjertelighed og med åbne arme. Der er blevet sludret og intrigeret meget her mod // mig, og kan De forestille Dem, at der allerede fra Athen er kommet kritiske røster om mig, som har nået helt herhen? Man håner »eremitten« og beskylder mig for at være lukket, for stolt og målt overmodig: hvorfor? – fordi jeg ikke brød mig om kritikerne, og jeg følte mig bedre tilpas uden dem og langt væk fra dem. Jeg vil også forblive den samme i Berlin; sådan elendig sladder, som der har cirkuleret om mig her,

har fra begyndelsen fået mig til at vende mig indad.

Vær for øvrigt ikke bekymret; jeg har nogle kære venner her, som jeg til gengæld knytter mig endnu dybere og fastere til og åbner mig for med endnu mere lidenskabelig hjertelighed og åbenhed. Den ene er en begavet ingeniør, meget alvorlig, lidt tung i vendingerne, men med en indre dybde, en oprigtighed i karakteren og en renhed i sjælen og hjertet, som jeg – et menneske, der kastes rundt af lidenskaber og er urolig – så ofte længes efter som en hjort efter frisk vand. Vi vil sammen leje en lejlighed uden for Berlin, hvor der er lys, luft og sol. Det har jeg brug for; her i de trange gader tror jeg ikke, jeg kan holde det ud: jeg har levet for længe i grænseløs frihed, drukket for dybt og vedvarende af de friske, herlige kilder i den vilde bjergnatur.

Farvel, og jeg sender Dem mange hjertelige hilsener og håber inderligt, at De har fundet alt godt og vel i hjemlandet

[i nederste margen på første side:]

. Altid Deres Max Kiessling.

Der er vedlagt en lille seddel. På den ene side står der:

De har udleveret 303 franc til mig.

Resten på 67 fr: tillader jeg mig at sende straks; jeg beder Dem undskyldte forsinkelsen og takker Dem mange, mange gange.

På den anden side:

21 ..

Patras – Brindisi 51,90

Barkasse i Patras}

21 drachmer

(25 drachmer = 20 fr) 17,00

236,40

Maskinoversættelse